

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gvilielmi Becani E Societate Iesv Idyllia Et Elegiae

Becanus, Gulielmus

Antverpiae, 1655

Elegia II. Ad Belgicam. De Serenissimi Ferdinandi Gubernatoris illi destinati
ex Hispaniâ in Italiam nauigatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12773

ELEGIARVM LIB. II. 79

Ergò, vbi de summo terras spectabis Olympo ,
 Quæque animis fuerant regna minora tuis ,
 Aspicias illic dignos te patre Philippos ,
 Quorum vita salus duplicis orbis erit.
 Aspicias Carolos, æternaque Ferdinandos
 Nomina, in Austriacum nomina nata decus.
 Quorum aliquis proauum Belgis vt reddat, & æuum
 Olim restituat per tua facta tuum ,
 Annue cum reliquis de cælo , Carole, Diuis.
 Post tua sic etiam fata superstes eris.

ELEGIA II.
 AD BELGICAM.

*De Serenissimi Ferdinandi Gubernatoris illi
 destinati ex Hispaniâ in Italiam nauiga-
 tione.*

I Re parat dubias Fernandus classe per vndas :
 Vota fer ad magnum Belgica ritè Deum.
 Te propter, regnata suis maioribus arua,
 Te propter, fratrem deserit ille suum :
 Cumque aliter nequeas , quàm quâ sinit æquor ,
 adiri,
 Æquoris incertas sustinet ire vias.
 Scilicet hîc aliquid ventis debere necesse est :
 Virtutis totum, quod superabit, erit.
 Sed malè (me miserum!) ventis, malè fiditur vndis.
 Oceano constans non solet esse fides.
 His tamen ille suam credet nostramque salutem,
 Spesque per incertas tanta feretur aquas ?

Et

80 G V I L I E L M I B E C A N I

Et tota à fragili pendebit Belgica ligno ;
 Et tantùm felix, si volet Auster, erit ?
 O vtinam Diuis soluat ratis illa secundis,
 Sentiat & magni, quem vehat, vnda maris,
 Et commissa sibi populorum vota duorum
 Deferat ad portus, Ausoni terra, tuos !
 O vtinam venti veniant in vela ferentes,
 Et faciant celerem remus & aura viam !
 Quæque regunt nautas, numquam fulgere sereno
 Sidera deficient officiosa polo !
 Tyndarei fratres, formosæ pignora Leda,
 Præcipuè vobis conuenit illud opus.
 Nam quod tu caelo Pollux cum Castore, terris
 Hoc cum fratre, ratis quem vehit illa, suo est.
 Qui fuit in vobis, vinclo qui vestra perenni
 Iunxit, & illorum pectora iungit amor.
 Vos immortales fecerunt fata, nec illos
 Gloria permittet posteritasque mori.
 Vos iubare & radiis genitor circumdedit aureis,
 Hos genus illustres, & sua vita facit.
 Sidus sollicitis vos estis amabile nautis,
 Gratius hic populo fidus yterque suo.
 Denique quâ Virtus olim vos duxit, eâdem
 Hos quoque, sed serò, ducet in astra viâ.
 Vos igitur, cui se nunc horum credidit alter,
 Ne finite in mediis puppis vt erret aquis.
 Audior ? an totus tenebris inuoluitur aër ?
 Nox fugat atra diem: nubibus astra latent :
 Insurgunt venti: tolluntur in æthera fluctus :
 Exitium tumidæ triste minantur aquæ.
 Hoc Superi prohibete nefas, Hispania quotquot,
 Et non auersos Belgica quotquot habet ;

Et

ELEGIARVM LIB. II. 81

Et seruatorum populos seruate, nec vnum
 Fluctibus his perdi credite posse caput.
 Belgica naufragium puppi patietur in illâ :
 Hei mihi! si frustrâ tot modò vora facit.
 Hei mihi! si vestras frustrâ procumbit ad aras,
 Et spargit lacrymis omnia templa suis;
 Si veniâ nondum digna est vestroque fauore,
 Imperio dignam quam putat ille suo.
 Nequidquam timeo. Redeunt sua sidera cælo,
 Et rabiem Boreas ponit, & vnda suam.
 Incolumés terram propè iam tenuere carinæ;
 Iam portum è summâ nauita puppe vider.
 Felicem terram, quæ gaudia debita Belgis,
 Præcipiet; felix, quod premet ille, solum.

ELEGIA III.

AD SERENISSIMVM FERDINANDVM.

*De morâ ei in Italiâ iniectâ & alpium
 transmissione.*

R Vinpe moras, Fernande: manus tibi Belgica
 tendit,
 Tam tibi, tam fratri Belgica cara tuo:
 Et (quamuis Moncada nihil finit esse timendum)
 Nescio quo sine te fluctuat illa metu,
 Et plus à tanto (quamuis nihil ille reliquit
 Armis quod potuit consilioque geri)
 Plus tamen, vt par est, à tanto Principe sperat.
 Est aliquid, summâ ducere stirpe genus.
 Nec minùs infelix sibi te Germania poscit,
 Indiget auxiliis nec minùs illa tuis.

F

Te